«Yalnız şu iki kimseye gıpta edilmelidir: Biri, Allah’ın kendisine verdiği malı hak yolunda harcayıp tüketen kimse, diğeri, Allah’ın kendisine verdiği ilimle yerli yerince hükmeden ve onu başkalarına öğreten kimse.»

Abdullah İbn Mes’ûd -radıyallahu anh-’dan merfû olarak rivayet edildiğine göre: «Yalnız şu iki kimseye gıpta edilmelidir; biri, Allah’ın kendisine verdiği malı hak yolunda harcayıp tüketen kimse, diğeri, Allah’ın kendisine verdiği ilimle yerli yerince hükmeden ve onu başkalarına öğreten kimse.» İbn Ömer -radıyallahu anhumâ-’dan rivayet edildiğine göre Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Yalnız şu iki kişiye gıpta edilmelidir: Biri, Allah’ın kendisine verdiği Kur’ân ile gece gündüz meşgul olan kimse, diğeri Allah’ın kendisine verdiği malı gece gündüz harcayan kimsedir.»

[Sahih Hadis] [Her iki rivayeti de Muttefekun Aleyh'dir]

Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- burada hasedin bir çok çeşidi olduğuna işaret etmiştir. Bazısı zemmedilmiş haset olup, şer'î olarak haram kılınmıştır. O da kişinin kardeşinde olan nimetin zevalini temenni etmesidir. Mubah olan haset vardır. O da dünyalık bir nimeti başkasında görüp, aynısını kendisi için temenni etmesidir. Bir de övülen haset vardır ki şer'î olarak müstehaptır. O da başkasında dini bir nimeti görür ve kendisi için temenni eder. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- «Yalnız şu iki kimseye gıpta edilmelidir.» sözünde bunu kasdetmektedir. Yani haset; çeşitlerinde ve hükümlerinde farklılık göstermektedir. Çeşitleri olsa da iki tür haset dışında hiç bir haset müstesap olmaz ve övülmez. Birinci tür: Allah Teâlâ, zengin, takvalı olan kişiye helal mal vermiş ve bu malını Allah yolunda infak etmiştir. Bir kimse de onun gibi olmayı temenni etmiş ve bu nimete gıbta etmiştir. İkinci tür: Allah Teâlâ, alim olan kimseye kendisiyle amel ettiği faydalı ilim vermiş ve bu kişi başkasına bu ilmi öğretmiş ve insanlar arasında bununla hüküm vermiştir. Bir kimse de onun gibi olmak istemiş (ve bu nimete gıbta etmiştir.)

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/3772